

[Køpke Christensen]

erhvervslivets område, hvor der indgår perioder både på skole og på virksomhed, altså at vi har de markedsøkonomiske kræfter, der dirigerer, hvor mange der skal uddannes på de enkelte områder.

Vi advarede allerede dengang om, at man ved at indføre dette system kom ind på en glidebane også af økonomisk art. Vi har nu set, at alle er enige om, at dette ikke var den bedste løsning, man indførte dengang. Efter vor opfattelse bør man prøve at se på, hvorfor der ikke er nok lære- og praktikpladser, som jeg tidligere var inde på, og det er stadig efter vor opfattelse klart, fordi erhvervslivet ikke har de vilkår, som det burde have. Det er her, man må tage sit udgangspunkt, hvis vi skal have flere i gang. Jo bedre erhvervslivet har det, desto bedre har vi det alle, efter vor opfattelse, også de, der søger en lære- og praktikplads. Det er trods alt erhvervslivet og ikke det offentlige, som vi skal leve af. Det offentlige overforbrug er med til at lægge skattniveauet alt for højt, også for erhvervslivet, og derfor vil arbejdsgiverne og erhvervslivet ikke, medmindre man drastisk nedsætter erhvervsbeskatningen, have mulighed for at optage flere praktikelever.

Det i forslagene, der nu hedder, at der skal ydes et tilskud pr. uddannelsesplads, er reelt en forkert varebetegnelse. Det er erhvervslivet, der som helhed alligevel til sidst kommer til at betale disse ekstra uddannelsespladser, hvis man vil prøve at oprette disse pladser.

Vi i Fremskridtspartiet er nu ikke så optimistiske med hensyn til, at der kommer flere uddannelsespladser i lønnet praktik. Det være hermed sagt, sådan at vi kan slå op senere og se, at vi også fik ret på dette punkt.

Der er dog visse ting i forslaget, som Fremskridtspartiet kan billige, bl.a. at det nu er erhvervsskolerne, der kommer til at forestå godkendelse af lære- og praktikpladserne. Men det, vi tog afstand fra, var, at man nu hæver bidraget pr. ansat for arbejdsgiverne til 1.500 kr. mod tidligere 1.000 kr. pr. ansat – altså en forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag med 50 pct. Det er ikke noget, der fremmer erhvervslivets konkurrencevilkår. Vi tror, det er bedre, at erhvervsskolerne finder frem til at godkende lære- og praktikpladser. Jeg ved nu ikke, hvor store problemer der har været. Jeg hørte dog i går af en fagforeningsmand, at der i hvert fald inden for HK ikke har været de store proble-

mer med hensyn til at godkende disse arbejdspladser. Det er vist meget få, der ikke er blevet godkendt dér. Men erhvervsskolerne har alligevel kontakt i forbindelse med det opsøgende arbejde osv., og derfor er det nok mest rimeligt, at det ligger i det regi.

Hvad angår de omkostninger, en gennemførelse af lovforslaget vil give erhvervslivet, bærer forslaget i høj grad præg af, som jeg også var inde på tidligere, at Socialdemokratiet har fået lov til at sætte et alt for stort fodaftryk på dette forslag. Det er naturligvis ikke uden grund, at visse i erhvervslivet har reageret imod regeringens forlig om praktikpladser.

Både Dansk Arbejdsgiverforening og store virksomheder har klart taget afstand fra forliget, og jeg forstår ærlig talt ikke og vil derfor gerne spørge ministeren derom, hvorfor en såkaldt liberal og erhvervsvenlig undervisningsminister vil sluge dette forlig, når det betyder øgede udgifter for erhvervslivet. For det tror jeg vi alle sammen kan være enige i. Det er ikke just det, man hører i medierne, eller når man er ude i de små forsamlingshuse osv., fra ministeren. Mener ministeren virkelig, at det er rimeligt med flere millionudgifter til de store virksomheder i dette land? Her tænker jeg på en pæn virksomhed i mit eget område, Danfoss, hvor udgifterne efter forliget vil vokse med 10,3 mio. kr., vurderer man. Danfoss har netop gjort en stor ekstra indsats for at få flere i praktik. Det er en virksomhed, der virkelig har arbejdet for det.

Efter det tidligere praktikforlig, der blev indgået her i Tinget, øgede virksomheden Danfoss elevnormen med 25 pct. til ca. 500 lærlinge. Det mener man på virksomheden er det fagligt ansvarlige. Der er nemlig også noget, der hedder faglig ansvarlighed, i virksomhederne. Har man slet ikke taget det med i overvejelserne? Jeg tror, det er vigtigt, at man også anskuer det derudfra. Efter den gamle ordning ville udgifterne i årene 1993-1995 være på 9,6 mio. kr. Efter det forlig, der nu er indgået, vil udgifterne nærme sig de 19,9 mio. kr. for Danfoss. Hele miseren er at beløbet pr. fuldtidsansat forhøjes med disse 500 kr. pr. år, altså en stigning på disse 50 pct., som jeg tidligere omtalte.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren mener, at disse ekstra omkostninger er med til at forbedre konkurrenceevnen for erhvervslivet, i